

31996L0061

1996.10.10.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 257/26

**A TANÁCS 96/61/EK IRÁNYELVE
(1996. szeptember 24.)**

a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130s. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára (1),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére (2),

a Szerződés 189c. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően (3),

(1) mivel a Közösség környezetvédelmi politikájának céljai és elvei, amelyeket a Szerződés 130r. cikke állapít meg, különösen a környezetszennyezés megelőzéséből, csökkentéséből és, amilyen mértékig csak lehet, megszüntetéséből állnak, a környezeti károknak elsődlegesen a forrásnál történő elhárításával, és biztosítva a természeti erőforrásokkal való ésszerű gazdálkodást, összhangban a „szennyező fizet” és a megelőzés elvével;

(2) mivel az ötödik környezetvédelmi cselekvési program, amelynek általános koncepcióját a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői 1993. február 1-jei állásfoglalásukban hagyták jóvá a környezetbarát és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos közösségi politikai és cselekvési programként (4), elsőbbséget biztosít a szennyezés integrált csökkentésének egyrészről az emberi tevékenység és a gazdasági-társadalmi fejlődés, másrészről a természeti erőforrások és a természet regenerálódási képessége közötti, fenntartható egyensúly felé vezető folyamatban;

(3) mivel a szennyezés csökkentését célzó integrált megközelítés végrehajtása közösségi szintű intézkedéseket igényel, azért, hogy az ipari létesítmények által okozott környezetszennyezés megelőzésére és csökkentésére vonatkozó közösségi joganyag módosuljon és kiegészüljön;

(4) mivel az ipari létesítmények által okozott levegőszennyezés elleni küzdelemről szóló, 1984. június 28-i 84/360/EGK tanácsi irányelv (5) általános keretet vezetett

be az olyan ipari létesítmények működését vagy jelentős változtatását megelőző engedélyezéssel kapcsolatban, amelyek légszennyezést idézhetnek elő;

(5) mivel a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGK tanácsi irányelv (6) bevezette az ezeknek az anyagoknak a kibocsátására vonatkozó engedélyezési követelményeket;

(6) mivel, bár léteznek közösségi jogszabályok a levegőszennyezés leküzdéséről és a veszélyes anyagok vízbe történő kibocsátásának megelőzéséről és minimalizálásáról, nincs hasonló jogszabály a talajba történő kibocsátás megelőzéséről vagy minimalizálásáról;

(7) mivel a talajba, levegőbe vagy a vízbe történő kibocsátások elkülönült csökkentésére vonatkozó, eltérő megközelítések a szennyezés különböző környezeti elemekbe való átkerülését segíthetik elő, a környezet egészének védelme helyett;

(8) mivel a környezetszennyezés csökkentése integrált megközelítésének a célja a lehető legnagyobb mértékben megelőzni a levegőbe, vízbe vagy a talajba történő kibocsátást, figyelembe véve a hulladékgazdálkodást is, és ahol ez nem valósítható meg, ott a kibocsátások minimalizálása a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében;

(9) mivel ez az irányelv a környezetszennyezés integrált megelőzésének és csökkentésének általános keretét alakítja ki; mivel megállapítja a környezetszennyezés integrált megelőzésének és csökkentésének végrehajtásához szükséges intézkedéseket a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében; mivel a környezetszennyezés csökkentésének integrált megközelítése elősegíti a fenntartható fejlődés elvének alkalmazását;

(10) mivel ennek az irányelvnek a rendelkezései az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (7) rendelkezéseinek sérelme nélkül alkalmazandók; mivel az utóbb említett irányelv alkalmazásához szükséges információkat és következtetéseket az engedély megadásakor figyelembe kell venni, ez az irányelv nem befolyásolja a 85/337/EGK irányelv végrehajtását;

(1) HL C 311., 1993.11.17., 6. o. és HL C 165., 1995.7.1., 9. o.

(2) HL C 195., 1995.7.18., 54. o.

(3) Az Európai Parlament 1994. december 14-i véleménye (HL C 18., 1995.1.23., 96. o.). A Tanács 1995. november 27-i közös álláspontja (HL C 87., 1996.3.25., 8. o.) és az Európai Parlament 1996. május 22-i határozata (HL C 166., 1996.6.10).

(4) HL C 138., 1993.5.17., 1. o.

(5) HL L 188., 1984.7.16., 20. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

(6) HL L 129., 1976.5.18., 23. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

(7) HL L 175., 1985.7.5., 40. o.

- (11) mivel a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az I. mellékletben szereplő ipari tevékenységek üzemeltetője bizonyos alapkötelezettségek általános elveinek eleget tegyen; mivel ebből a célból az illetékes hatóságok számára elegendő az általános alapelveknek a figyelembevételére az engedélyezési feltételek megállapítása során;
- (12) mivel az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott intézkedéseket meglévő létesítményekre egy meghatározott időszakot követően, egyéb esetekben ezen irányelv végrehajtásától kezdve kell alkalmazni;
- (13) mivel a szennyezési problémák kezelésének hatékonyabbá és eredményesebbé tétele érdekében az üzemeltetőnek figyelembe kell vennie a környezetvédelmi szempontokat; mivel ezekről a szempontokról az illetékes hatóságnak vagy hatóságoknak be kell számolni, hogy azok meggyőződhetnek az engedély kiadása előtt, hogy valamennyi megfelelő megelőző vagy szennyezéscsökkentő intézkedést meghatároztak; mivel a különféle kérelmezési eljárások a környezet védelmének és a nyilvánosság tudatosságának különböző szintjeihez vezethetnek; mivel ezért azoknak az engedélyezési kérelmeknek, amelyekre ez az irányelv vonatkozik, tartalmazniuk kell a minimális adatokat;
- (14) mivel az illetékes hatóságok közötti teljes koordináció az engedélyezési eljárásra és feltételekre tekintettel lehetővé teszi a környezet egésze legmagasabb szintű védelmének elérését;
- (15) mivel az illetékes hatóság vagy hatóságok csak abban az esetben adják ki vagy módosítják az engedélyt, amennyiben egységes környezetvédelmi intézkedéseket határoztak meg a levegő, a víz és a talaj tekintetében;
- (16) mivel az engedély tartalmazza valamennyi, az engedélyezési feltételek teljesítéséhez szükséges intézkedést azért, hogy ily módon a környezet egészének magas szintű védelme valósuljon meg; mivel az engedélyezési eljárás sérelme nélkül ezek az intézkedések az általánosan kötelező követelmények tárgyai lehetnek;
- (17) mivel a kibocsátási határértékek, az azoknak megfelelő paraméterek vagy technikai intézkedések az elérhető legjobb technikákon alapulnak, anélkül hogy előírnák egy adott technika vagy technológia használatát, figyelembe véve az érintett létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését és a helyi környezeti feltételeket; mivel minden esetben az engedélyezési feltételek rendelkezéseket határoznak meg a nagy távolságra jutó vagy határon áttérjedő szennyezések minimalizálásáról, és biztosítják a környezet egészének magas szintű védelmét;
- (18) mivel a tagállamok határozzák meg, hogy milyen mértékben veszik figyelembe, ahol szükséges, az érintett létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését, valamint a helyi környezeti feltételeket;
- (19) mivel mikor a környezetminőségi szabvány sokkal szigorúbb feltételeket ír elő, mint amelyeket az elérhető legjobb technika használatával lehet elérni, az engedély kiegészítő feltételeket tartalmaz, azoknak az egyéb intézkedéseknek a sérelme nélkül, amelyeket a környezetminőségi szabványoknak való megfelelés érdekében hoztak;
- (20) mivel az elérhető legjobb technika idővel változik, különösen a technikai fejlődésre való tekintettel, az illetékes hatóság figyelemmel kíséri az ilyen irányú fejlődést, vagy tájékoztatják arról;
- (21) mivel egy létesítmény megváltoztatása megnövelheti a szennyezést; mivel az illetékes hatóságot vagy hatóságokat értesíteni kell bármilyen változtatásról, amely hatással lehet a környezetre; mivel a létesítményben történő jelentős változtatást ennek az irányelvnek megfelelően előzetesen engedélyeztetni kell;
- (22) mivel az engedélyezési feltételeket időszakonként felül kell vizsgálni, és szükség esetén frissíteni kell; mivel bizonyos feltételek mellett minden esetben felülvizsgálják e feltételeket;
- (23) mivel annak érdekében, hogy a nyilvánosságot tájékoztassák a létesítmény működéséről és annak lehetséges környezeti hatásairól, és annak érdekében, hogy biztosítsák az engedélyezési eljárás átláthatóságát a Közösségen belül, a nyilvánosságnak biztosítani kell bármilyen döntést megelőzően az információhoz való hozzájutást az új létesítményekkel vagy jelentős változtatásokkal kapcsolatos engedélykérelmekre és magukra az engedélyekre, frissítésükre és a megfelelő ellenőrzési adatokra vonatkozóan;
- (24) mivel a legfontosabb kibocsátásokra és az azok forrásaira vonatkozó nyilvántartás létrehozása fontos eszköznek tekinthető, amely lehetővé teszi különösen a Közösségen belüli szennyező tevékenységek összehasonlítását; mivel ezt a nyilvántartást a Bizottság állítja össze, egy szabályozási bizottság segítségével;

- (25) mivel az elérhető legjobb technikákra vonatkozó fejlődés és információcsere közösségi szinten segíti a technológiai egyensúlyhiány helyreállítását a Közösségen belül, a Közösségekben megállapított határértékek, valamint a Közösségen belül használt technikák világméretű elterjesztését, és segíteni fogja a tagállamokat ennek az irányelvnek az eredményes végrehajtásában;
- (26) mivel ezen irányelv végrehajtásáról és hatékonyságáról rendszeresen jelentést kell készíteni;
- (27) mivel ez az irányelv vonatkozik azokra a potenciálisan szennyező létesítményekre, és ezáltal a határokon áttérjedő szennyezésekre is, amelyek jelentős mértékűek; mivel határokon áttérjedő konzultációt kell tartani, ha a kérelmek olyan új létesítmények engedélyeztetésével vagy jelentős változtatásukkal kapcsolatosak, amelyeknek jelentős káros hatásuk lehet a környezetre; mivel az ilyen engedélyeztetési vagy számottevő változtatásokkal kapcsolatos kérelmek a valószínűleg érintett tagállamokban a nyilvánosság rendelkezésére állnak;
- (28) mivel közösségi szinten szükséges a kibocsátási határértékek meghatározása bizonyos kategóriájú létesítményekre és szennyező anyagokra vonatkozóan, amelyekre ez az irányelv vonatkozik; mivel a Tanács a Szerződés rendelkezéseivel összhangban fogja megállapítani a kibocsátási határértékeket;
- (29) mivel ennek az irányelvnek a rendelkezései alkalmazandók a munkahelyi egészségről és biztonságról szóló közösségi rendelkezések sérelme nélkül,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az irányelv célja és hatálya

Ennek az irányelvnek a célja, hogy az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó környezetszennyezés integrált megelőzését és csökkentését valósítsa meg. Olyan intézkedéseket határoz meg, amelyeket a fent említett tevékenységekből származó szennyező anyagok kibocsátásának megelőzésére vagy, ahol az nem lehetséges, a levegőbe, vízbe vagy a talajba történő kibocsátások csökkentésére dolgoztak ki, beleértve a hulladékokkal kapcsolatos intézkedéseket, a környezet egészének magas szintű védelme érdekében, a 85/337/EGK irányelv és az egyéb vonatkozó közösségi rendelkezések sérelme nélkül.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „anyag”: kémiai elemek vagy azok vegyületei, kivéve a radioaktív anyagokat a 80/836/Euratom⁽¹⁾ irányelvnek megfelelően, valamint a géntechnológiával módosított szervezeteket a 90/219/EGK⁽²⁾ és a 90/220/EGK⁽³⁾ irányelvnek megfelelően;
2. „környezetszennyezés”: az emberi tevékenység eredményeképpen anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kibocsátása a levegőbe, talajba vagy a vízbe, amely veszélyt jelenthet az emberi egészségre vagy a környezet minőségére, kárt okozhat az anyagi javakban, illetve akadályozza vagy zavarja a környezet élvezetét vagy annak más jogszerű használatát;
3. „létesítmény”: olyan rögzített műszaki egység, ahol egy vagy több, az I. mellékletben felsorolt tevékenységet folytatnak, és bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenységet, amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amelynek hatása lehet a kibocsátásokra és a környezetszennyezésre;
4. „meglévő létesítmény”: egy működő létesítmény, vagy olyan létesítmény, amelyet ennek az irányelvnek a hatálybalépését megelőzően meglévő jogszabályokkal összhangban engedélyeztek, vagy az illetékes hatóság szerint teljes engedélykérelemzési kötelezettsége van, feltéve, ha a létesítmény ezen irányelv hatálybalépését követően legkésőbb egy éven belül működni kezd;
5. „kibocsátás”: anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése a létesítmény egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, vízbe vagy a talajba;
6. „kibocsátási határérték”: bizonyos meghatározott paraméterekben kifejezett tömeg, koncentráció, illetve kibocsátási szint, amely nem léphet túl egy vagy több időszak alatt. Kibocsátási határértékeket anyagok egyes csoportjára, családjára vagy kategóriáira is meg lehet határozni, különösen a III. mellékletben felsoroltakra.

(1) A Tanács 1980. július 15-i 80/836/Euratom irányelve a lakosság és a munkavállalók egészségének az ionizáló sugárzás veszélyeivel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló irányelvek módosításáról (HL L 246., 1980.9.17., 1. o.), melyet a 84/467/EGK irányelv (HL L 265., 1984.10.5., 4. o.) módosított.

(2) A Tanács 1990. április 23-i 90/219/EGK irányelve a géntechnológiával módosított mikroorganizmusok zárt rendszerben történő használatáról (HL L 117., 1990.5.8., 1. o.), melyet a 94/51/EK bizottsági irányelv (HL L 297., 1994.11.18., 29. o.) módosít.

(3) A Tanács 1990. április 23-i 90/220/EGK irányelve a géntechnológiával módosított szervezeteknek a környezetbe történő szándékos kibocsátásáról (HL L 117., 1990.5.8., 15. o.), melyet a 94/15/EK bizottsági irányelv (HL L 103., 1994.4.22., 20. o.) módosít.

Az anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket rendszerint azoknál a pontoknál kell alkalmazni, ahol a kibocsátás elhagyja a létesítményt, figyelmen kívül hagyva bármilyen hígítást a határértékek megállapításakor. A vízbe történő közvetett kibocsátások vonatkozásában a víztisztító telep hatását számításba lehet venni, amikor a kibocsátási határértéket megállapítják a létesítményre, feltéve, ha a környezet egészének ugyanolyan szintű védelmét biztosítja, és feltéve, ha ez nem vezet a környezet nagyobb fokú szennyezéséhez, a 76/464/EGK irányelvnek vagy annak végrehajtására kiadott irányelvek sérelme nélkül;

7. „környezetminőségi szabvány”: olyan követelmények összessége, amelynek egy adott környezet vagy annak egy bizonyos része egy adott időben meg kell, hogy feleljen, ahogy ezt a közösségi joganyag meghatározza;
8. „illetékes hatóság”: az a hatóság, azok a hatóságok vagy testületek, amelyek a tagállamok jogszabályai szerint felelősek az ebből az irányelvből eredő kötelezettségek végrehajtásáért;
9. „engedély”: egy (vagy több) írásbeli határozat vagy annak egy része, amely engedélyezi egy létesítmény egészének vagy egy részének működését, amely engedély alapja bizonyos feltételek fennállása, amelyek alapján a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek. Az engedély egy vagy több létesítményre vagy a létesítmény részeire terjedhet ki, amelyet ugyanaz az üzemeltető ugyanazon a telephelyen üzemeltet;
10. a) „változtatás az üzemeltetésben”: az üzem természetében vagy működésében bekövetkező változtatás vagy az üzem bővítése, amely következményekkel járhat a környezetre nézve;
- b) „jelentős változtatás”: az a működésben bekövetkező változtatás, amely az illetékes hatóság véleménye alapján jelentős káros hatással lehet az emberekre vagy a környezetre;
11. „az elérhető legjobb technikák”: a tevékenységek fejlődésében és működési módszereikben a leghatékonyabb és legelőrehaladottabb szint, amely jelzi egyes technikák gyakorlati alkalmazhatóságát arra, hogy alapját képezzék a kibocsátási határértékeknek, melyeket a kibocsátások és a környezet egészére való hatás megelőzésére vagy, ahol az nem lehetséges, a csökkentésére állapítanak meg:
 - „technikák”: magukban foglalják az alkalmazott technológiát, valamint a létesítmény tervezésének, építésének, karbantartásának, üzemeltetésének és leállításának módját,
 - „elérhető”: azok a technikák, amelyeket olyan mértékben fejlesztettek ki, hogy azok alkalmazhatók legyenek a vonatkozó ipari ágazatban gazdaságilag és műszakilag

képviselhető feltételek mellett, figyelembe véve a költség-haszon arányokat, függetlenül attól, hogy a kérdéses tagállamban az adott technikákat alkalmazzák, illetve előállítják vagy sem, olyan mértékig, amíg azok az üzemeltető számára ésszerűen hozzáférhetőek,

- „legjobb”: a leghatékonyabb technika a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében.

Az elérhető legjobb technika meghatározásakor különös figyelmet kell fordítani a IV. mellékletben felsorolt szempontokra;

12. „üzemeltető”: olyan természetes vagy jogi személy, aki üzemelteti vagy felügyeli a létesítményt vagy, ahol ezt a nemzeti jogszabályok biztosítják, akire döntéshozó gazdasági hatalmat ruháztak a létesítmény műszaki működése felett.

3. cikk

Az üzemeltető alapvető kötelezettségeinek általános elvei

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok biztosítsák a létesítmények üzeletetésének alábbi módját:

- a) minden megfelelő megelőző intézkedést megtesznek a környezetszennyezés ellen, különösen az elérhető legjobb technika alkalmazása révén;
- b) jelentős mértékű környezetszennyezést nem okoznak;
- c) a hulladék keletkezését elkerülik a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően; ahol hulladék keletkezik, azt hasznosítják, vagy, ahol műszakilag vagy gazdaságilag nem lehetséges, úgy ártalmatlannítják, hogy elkerüljék vagy csökkentik a környezetre gyakorolt bármilyen hatást;
- d) az energiát hatékonyan használják;
- e) megteszik a szükséges intézkedéseket a balesetek megelőzésére és azok következményeinek korlátozására;
- f) végleges leállítás esetén megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy elkerüljék bármilyen környezetszennyezés kockázatát, és a működés helyszínét kielégítő állapotba állítsák vissza.

Abból a célból, hogy eleget tegyenek ennek a cikknek, elegendő, ha a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok figyelembe veszik az engedély feltételeinek meghatározásakor az e cikkben megállapított általános elveket.

⁽¹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 39. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

4. cikk

Új létesítmények engedélyezése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyetlen új létesítmény se működhessen ennek az irányelvnek az alapján kiadott engedély nélkül, a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 1988. november 24-i 88/609/EGK tanácsi irányelvben⁽¹⁾ megállapított kivételek sérelme nélkül.

5. cikk

Követelmények a meglévő létesítmények engedélyezéséhez

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok a 6. és 8. cikk szerint kiadott engedélyek, illetve, ahol ez lehetséges, a feltételek ellenőrzése, és, ha szükséges, frissítése révén gondoskodjanak arról, hogy a meglévő létesítmények a 3., 7., 9., 10., 13. cikk, továbbá a 14. cikk első és második francia bekezdésének és a 15. cikk (2) bekezdése követelményeinek megfelelően működjenek, legkésőbb nyolc évvel ennek az irányelvnek a hatálybalépését követően, a Közösség egyéb, különös jogszabályainak sérelme nélkül.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az 1., 2., 11. és 12. cikk, a 14. cikk harmadik francia bekezdése, a 15. cikk (1), (3) és (4) bekezdése, a 16., 17. és 18. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek a meglévő létesítményekre való alkalmazása érdekében ennek az irányelvnek a hatálybalépésétől kezdődően.

6. cikk

Engedélykérelmek

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az illetékes hatósághoz érkező engedélykérelmek tartalmazzák a következők leírását:

- a létesítmény és annak tevékenysége,
- a létesítmény által felhasznált vagy termelt nyers- és segédanyagok, egyéb anyagok, valamint energia,
- a létesítmény kibocsátásainak forrásai,
- a létesítmény helyének állapota,
- a létesítményből származó, előre látható kibocsátások mennyisége és természete az egyes környezeti elemekbe és a környezetbe való kibocsátások jelentős hatásainak azonosítása,
- a létesítményből származó kibocsátás megelőzésére vagy, ahol ez nem lehetséges, csökkentésére javasolt technológiák vagy egyéb technikák,

⁽¹⁾ HL L 336., 1988.12.7. A legutóbb a 90/656/EGK irányelvvel (HL L 353., 1990.12.17., 59. o.) módosított irányelv.

- ahol szükséges, intézkedések a létesítményből származó hulladék keletkezésének megelőzésére és a hulladék hasznosítására,
- további tervezett intézkedések az üzemeltető alapvető kötelezettségei általános alapelveinek teljesítésére vonatkozóan a 3. cikk értelmében,
- a környezetbe történő kibocsátások ellenőrzésére vonatkozó tervezett intézkedések.

Az engedélykérelem ugyanakkor tartalmazza a fenti francia bekezdésben említett részletek nem technikai jellegű összefoglalóját.

(2) Ahol információt szolgáltatott a 85/337/EGK irányelv követelményeivel összhangban, vagy biztonsági jelentést nyújtottak be az egyes ipari tevékenységekkel összefüggő súlyos balesetek kockázatairól szóló, 1982. június 24-i 82/501/EGK tanácsi irányelvnek⁽²⁾ megfelelően, vagy más jogszabályok teljesítése kapcsán vannak egyéb információk, amelyek ennek a cikknek bármelyik követelményét kielégítik, azokat az információkat bele lehet foglalni, vagy csatolni lehet a kérelemhez.

7. cikk

Az engedélyek kiadásának integrált megközelítése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy az engedélyezés feltételei teljes mértékben koordinálva legyenek egyenlő több illetékes hatóság bevonása esetén, annak érdekében, hogy garantált legyen egy hatékony, integrált megközelítés minden illetékes hatóság részéről.

8. cikk

Határozatok

Az illetékes hatóság olyan feltételekkel engedélyezi a létesítményt, amelyek biztosítják, hogy a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek, vagy amennyiben ez nem biztosított, akkor a hatóság megtagadja az engedélyezést, a közösségi vagy a nemzeti jogszabályokban meghatározott egyéb követelmények sérelme nélkül.

Valamennyi újonnan kiadott vagy módosított engedély részleteket tartalmaz a levegő, a víz és a talaj védelmével kapcsolatos intézkedésekről ezen irányelvnek megfelelően.

9. cikk

Az engedély feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedély tartalmazza valamennyi szükséges intézkedést a 3. és 10. cikkben említett engedélyezési követelmények teljesítéséhez, hogy a környezet egészének magas szintű védelme valósuljon meg a levegő, a víz és a talaj védelme által.

⁽²⁾ HL L 230., 1982.8.5., 1. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

(2) Új létesítmény vagy jelentős változtatás esetén, ahol a 85/337/EGK irányelv 4. cikke alkalmazandó, az irányelv 5., 6. és 7. cikke értelmében kapott minden vonatkozó információt vagy következtetést figyelembe vesznek az engedély megadására irányuló eljárás céljából.

(3) Az engedély tartalmazza a kibocsátási határértékeket azokra a szennyező anyagokra, különösen a III. mellékletben felsoroltakra nézve, amelyeket valószínűleg jelentős mértékben bocsát ki az illető létesítmény, tekintettel természetükre és a szennyezős egyik közegből a másikba való átjuttatására való képességükre (víz, levegő és talaj). Amennyiben szükséges, az engedély megfelelő követelményeket tartalmaz a talaj és a felszín alatti víz védelmének biztosítására, és intézkedéseket a létesítmény által termelt hulladék kezelésére. Ahol szükséges, a határértékek kiegészíthetők vagy helyettesíthetők műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel.

Az I. melléklet 6.6. pontja alatt található létesítményekre az e bekezdéssel összhangban meghatározott kibocsátási határértékek-nél figyelembe veszik az ezeknek a létesítménykategóriáknak megfelelő gyakorlati megfontolásokat.

(4) A 10. cikk sérelme nélkül, a (3) bekezdésben említett kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű műszaki paraméterek az elérhető legjobb technikákon alapulnak anélkül, hogy előírják bármilyen meghatározott technika vagy technológia használatát, de figyelembe véve az érintett létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését és a helyi környezeti feltételeket. Az engedély feltételei minden körülmény esetén tartalmaznak intézkedéseket a nagy távolságra jutó vagy határokon áttérjedő szennyezés minimalizálásával kapcsolatban, és a környezet egészének magas szintű védelmét biztosítják.

(5) Az engedély tartalmazza a kibocsátást ellenőrző, megfelelő követelményeket, meghatározva a mérés módszerét, gyakoriságát és az értékelési eljárást, valamint azt a kötelezettséget, hogy az illetékes hatóság számára nyújtsák be azon adatokat, amelyek szükségesek az engedélyben foglaltak betartásának ellenőrzéséhez.

Az I. melléklet 6.6. pontja alatt lévő létesítményekre az e bekezdésben említett intézkedések esetében figyelembe vehetik a költség-haszon elemzést.

(6) Az engedély tartalmazza a rendestől eltérő működtetési feltételekre vonatkozó intézkedéseket. Ezért ahol felmerül annak kockázata, hogy ez hatással lehet a környezetre, megfelelő előírásokat kell hozni az üzembe helyezésre, a szivárgási hibákra, az üzemzavarra, az időszakos leállításokra, valamint a működés végleges beszüntetésére.

Az engedély tartalmazhat a (4) bekezdés követelményeitől való átmeneti eltérést, ha az illetékes hatóság által elfogadott helyreállítási terv biztosítja, hogy ezek a követelmények hat hónapon belül teljesülnek, és ha a projekt a szennyezés csökkentéséhez vezet.

(7) Az engedély tartalmazhat olyan egyéb meghatározott feltételeket ezen irányelv céljából, amelyet a tagállam vagy az illetékes hatóság arra alkalmasnak talál.

(8) Az engedélyeztetési eljárás ennek az irányelvnek megfelelő kötelezettség szerinti végrehajtásának sérelme nélkül a tagállamok előírhatnak általánosan kötelező előírásokban bizonyos követelményeket a létesítmények egyes kategóriáira, az egyedi engedélyeztetési feltételekbe foglalásuk helyett, feltéve, ha az integrált megközelítés és a környezet egészének magas fokú védelme biztosított.

10. cikk

Az elérhető legjobb technikák és a környezetminőségi szabványok

Ahol a környezetminőségi szabvány szigorúbb feltételeket igényel, mint amilyeneket az elérhető legjobb technikával el lehet érni, további intézkedéseket kell megkövetelni különösen az engedélyben az egyéb, környezetminőségi szabványoknak való megfelelés céljából hozható intézkedések sérelme nélkül.

11. cikk

Az elérhető legjobb technikák fejlődése

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság kísérje figyelemmel az elérhető legjobb technikák fejlődését, vagy a hatóságot tájékoztassák arról.

12. cikk

Az üzemeltető változtatásai a létesítményekben

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető tájékoztassa az illetékes hatóságokat bármilyen, a létesítmény üzemeltetésében tervezett változtatásról, ahogy azt a 2. cikk 10. pontjának a) alpontja tartalmazza. Ahol szükséges, az illetékes hatóságok megújítják az engedélyt vagy a feltételeket.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy olyan engedély nélkül, amelyet ennek az irányelvnek megfelelően adtak ki, nem hajtanak végre a 2. cikk 10. pontja b) alpontjának értelmében jelentős, az üzemeltető által tervezett változtatásokat a létesítmény üzemeltetésében. Az engedélykérelemnek és az illetékes hatóság határozatának ki kell terjednie a létesítmény olyan részeire és a 6. cikkben felsorolt szempontokra, amelyeket a változtatás érinthet. A 3., a 6–10. cikk, valamint a 15. cikk (1), (2) és (4) bekezdésének vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazzák.

13. cikk

Az engedély feltételeinek újraértékelése és frissítése az illetékes hatóság által

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok időszakonként újraértékeljék és szükség esetén frissítsék az engedély feltételeit.

(2) Az újraértékelést elvégzik minden olyan esetben, amikor:

- a létesítmény által okozott szennyezés olyan jelentős, hogy az engedélyben megállapított kibocsátási határértékeket felül kell vizsgálni, és új határértékeket kell megállapítani,
- jelentős változások az elérhető legjobb technikákban lehetővé teszik a kibocsátások jelentős mértékű csökkentését aránytalanul magas költségek nélkül,
- az eljárás vagy a tevékenység üzembiztonsága egyéb technikát igényel,
- a Közösség vagy a nemzeti jogszabályok új rendelkezései azt megkövetelik.

14. cikk

Az engedély feltételeinek teljesítése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- az üzemeltető a létesítmény működtetése során teljesítse az engedélyezési feltételeket,
- az üzemeltető rendszeresen tájékoztassa az illetékes hatóságot a kibocsátások ellenőrzésének eredményeiről, valamint késelelem nélkül minden váratlan eseményről vagy balesetről, melyeknek jelentős hatása van a környezetre,
- a létesítmények üzemeltetői minden szükséges segítséget adjanak meg az illetékes hatóság képviselőinek, hogy azok bármilyen ellenőrzést el tudjanak végezni a létesítményben, vagy mintát vegyenek, és valamennyi információt összegyűjthesse ahhoz, hogy az ezen irányelv céljai megvalósításához szükséges feladataikat el tudják látni.

15. cikk

Az információhoz való hozzáférés és a nyilvánosság részvétele az engedélyezési eljárásban

(1) A környezeti információkhoz való hozzáférés szabadságáról szóló, 1990. június 7-i 90/313/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az új létesítményekre, valamint a már meglévő létesítmények jelentős változtatására irányuló kérelmek a nyilvánosság számára megfelelő ideig hozzáférhetőek legyenek,

⁽¹⁾ HL L 158., 1990.6.23., 56. o.

lehetővé téve, hogy észrevételeket tegyenek az illetékes hatóság határozatának meghozatala előtt.

A határozatot, beleértve az engedély legalább egy másolatát és bármely azt követő átdolgozott változatot hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(2) A kibocsátások ellenőrzésének eredményeit, ahogy azt a 9. cikkben említett engedélyezési feltételek megkövetelik, és melyek az illetékes hatóság birtokában vannak, hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(3) A Bizottság a tagállamok által benyújtott adatok alapján háromévente kiadja a legfontosabb kibocsátások és azok forrásaiknak nyilvántartását. A Bizottság létrehozza az információ közvetítésének formáját és szükséges részleteit a 19. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően.

A Bizottság ugyanezzel az eljárással összhangban intézkedéseket javasolhat az első albekezdésben említett kibocsátási nyilvántartásból és egyéb nyilvántartásokból származó adatok egymás közti összehasonlíthatóságának és az egymást kiegészítő jellegének biztosítására.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés a 90/313/EGK irányelv 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott korlátozásokra is figyelemmel alkalmazandó.

16. cikk

Információcsere

(1) Az információcsere tekintetében, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy háromévente, első alkalommal 18 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően, a Bizottság számára rendelkezésre álló, reprezentatív adatokat küldjenek a kibocsátási határértékekről, amelyeket az I. mellékletben található ipari tevékenységi köröknek megfelelően határoztak meg, és, amennyiben lehetséges, az elérhető legjobb technikákról, amelyekből a határértékeket levezették, különösen a 9. cikknek megfelelően. A következő alkalmakkor az adatok kiegészülnek az e cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárás szerint.

(2) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok és az érintett iparágak között az elérhető legjobb technikákról, a hozzájuk kapcsolódó ellenőrzési intézkedésekről és ezek fejlődéséről. Háromévente a Bizottság közzéteszi az információcsere eredményét.

(3) Az ezen irányelv végrehajtásáról és hatékonyságáról készült jelentések más közösségi környezetvédelmi eszközökkel összehasonlítva a 91/692/EGK irányelv (5) és (6) cikkében meghatározott eljárás szerint készülnek el. Az első jelentés az ezen irányelvnek a 21. cikk szerinti hatálybalépését követő hároméves időszakot öleli fel. A Bizottság a Tanácsnak nyújtja be a jelentést, amennyiben szükséges, javaslatokkal együtt.

(4) A tagállamok létrehozják vagy kijelölik azt a hatóságot vagy azokat a hatóságokat, amely(ek) felelős(ek) az (1), (2) és (3) bekezdésben foglalt információcsereért, és erről megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

17. cikk

Határokon áttérhető hatások

(1) Ha egy tagállam megállapítja, hogy egy létesítmény üzemeltetése valószínűleg jelentős káros hatással van egy másik tagállam környezetére, vagy ha egy valószínűleg jelentősen érintett tagállam kéri, az a tagállam, amelynek területén a 4. cikk vagy a 12. cikk (2) bekezdésének megfelelő engedélykérelmet benyújtották, a 6. cikknek megfelelően ugyanakkor továbbítja a kapott információt a másik tagállamnak, amikor azokat a saját állampolgárai számára is hozzáférhetővé teszi. Ilyen információk képezik az alapját bármilyen, a kölcsönösség és egyenrangúság alapján folyó konzultációknak, amelyekre szükség van a kétoldalú kapcsolatok keretein belül két tagállam közt.

(2) A tagállamok kétoldalú kapcsolataik keretén belül gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az engedélykérelmeket megfelelő ideig annak a tagállamnak a nyilvánossága számára is hozzáférhetővé tegyék, amelynek környezetére a létesítmény valószínűleg hatással lehet, így észrevételeket tehetnek még azelőtt, mielőtt az illetékes hatóság döntést hoz.

18. cikk

Közösségi kibocsátási határértékek

(1) A Bizottság javaslata alapján, a Szerződésben meghatározott eljárásnak megfelelően, a Tanács kibocsátási határértékeket fog meghatározni a következőkre:

- az I. mellékletben felsorolt létesítmények kategóriáira, kivéve az I. melléklet 5.1. és 5.4. pontjai szerinti hulladéklerakókat, és
- a III. mellékletben említett szennyező anyagokra,

amelyekre nézve a Közösség fellépésének szükségességét megállapították, különösen a 16. cikk szerinti információcsere alapján.

(2) Az ezen irányelvnek megfelelő közösségi kibocsátási határértékek hiányában, a II. mellékletben említett irányelvekben vagy más közösségi joganyagban szereplő, megfelelő kibocsátási határértékek alkalmazandók, mint ennek az irányelvnek megfelelő, minimum kibocsátási határértékek az I. mellékletben felsorolt létesítményekre vonatkozóan.

Ezen irányelv rendelkezéseinek sérelme nélkül, az I. melléklet 5.1. és 5.4. pontjába tartozó hulladéklerakókra alkalmazandó műszaki követelményeket a Tanács határozza meg, a Bizottság javaslata alapján eljárva, a Szerződésben meghatározott eljárásnak megfelelően.

19. cikk

A 15. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági eljárás

A Bizottságot a tagállamok képviselőiből álló bizottság segíti, amelynek elnöke a Bizottság képviselője.

A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.

Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem döntött, a javaslatot a Bizottság fogadja el.

20. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A 84/360/EGK irányelv rendelkezéseit, a 76/464/EGK irányelv 3. és 5. cikke, 6. cikkének (3) bekezdése, valamint 7. cikkének (2) bekezdése rendelkezéseit és a II. mellékletben felsorolt irányelvekben található engedélyezési rendszerekkel kapcsolatos rendelkezéseket meglévő létesítményekre, az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre tekintettel alkalmazzák a 88/609/EGK irányelvben előírt kivételek sérelme nélkül, addig, amíg ennek az irányelvnek az 5. cikke értelmében szükséges intézkedéseket az illetékes hatóságok megteszik.

(2) Az (1) bekezdésben szereplő irányelvekben említett engedélyezési rendszerekre vonatkozó rendelkezéseket nem alkalmazzák az I. mellékletben felsorolt tevékenységek tekintetében az új létesítményekre ennek az irányelvnek a hatálybalépésétől kezdődően.

(3) Ennek az irányelvnek a hatálybalépését követő 11 év múlva a 84/360/EGK irányelv hatályát veszti.

Amennyiben a 4., 5. vagy a 12. cikkben előírt intézkedéseket meghozták egy létesítményre vonatkozóan, a 76/464/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében előírt kivételt nem alkalmazzák tovább az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményekre.

A Bizottság javaslata alapján a Tanács, adott esetben, módosítja a II. mellékletben szereplő irányelvek rendelkezéseit, annak érdekében, hogy ennek az irányelvnek a követelményeihez igazítsa azokat, mielőtt az első albekezdésben említett 84/360/EGK irányelv hatályát veszti.

21. cikk

Hatálybalépés

(1) A tagállamok elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a hatálybalépésétől számított három éven belül megfeleljenek ennek az irányelvnek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

22. cikk

Ez az irányelv a kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

23. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1996. szeptember 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

E. FITZGERALD

I. MELLÉKLET

AZ 1. CIKKBEN EMLÍTETT IPARI TEVÉKENYSÉGEK KATEGÓRIÁI

1. Ez az irányelv nem vonatkozik azokra a létesítményekre vagy létesítményrészekre, melyeket kutatásra, fejlesztésre, valamint új termékek és folyamatok tesztelésére használnak.
2. Az alábbiakban megadott küszöbértékek általában a termelési kapacitásra vagy teljesítményre vonatkoznak. Ahol egy üzemeltető több ugyanabba a körbe tartozó tevékenységet folytat ugyanabban a létesítményben vagy ugyanazon a telephelyen, a tevékenységek kapacitása összeadódik.

1. Energiaipar

1.1. Égetőművek 50 MW ⁽¹⁾ -ot meghaladó hőteljesítménnyel

1.2. Ásványolaj- és gázfinomítók

1.3. Koksizólókemencék

1.4. Széngázosító és -cseppfolyósító üzemek

2. Fémek előállítása és feldolgozása

2.1. Fémérc (beleértve a szulfidércet is) -pörkölő vagy -szinterelő létesítmények

2.2. Nyersvas vagy -acél előállítására (elsődleges vagy másodlagos olvasztás) szolgáló létesítmények, ezen belül folyamatos öntödék 2,5 tonna/óra kapacitás felett

2.3. Vasfémfeldolgozó létesítmények

a) meleghengersorok 20 tonna nyersacél/óra kapacitás felett

b) kalapácsos kovácsműhelyek, ahol a kalapácsenkénti ütési energia meghaladja az 50 kJ/kalapács értéket és ahol a hőteljesítmény meghaladja a 20 MW-ot

c) védőolvadékfilm-felvitel 2 tonna nyersacél/óra feldolgozókapacitás felett

2.4. Vasfémöntödék 20 t/nap termelőkapacitás felett

2.5. Létesítmények

a) nemvas nyersfémek ércből, koncentrátumból vagy másodlagos nyersanyagokból kohászati, vegyi vagy elektrolitikus eljárással történő előállítására

b) nemvasfémek, ezen belül visszanyert termékek (finomítás, öntés céljából történő) olvasztására (ötvöztetésre is) ólom és kadmium esetében 4 tonna/nap, egyéb fémek esetén 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett

2.6. Fémek és műanyagok elektrolitikus vagy kémiai eljárással történő felületkezelésének létesítményei, amelyekben a kezelőkádák térfogata meghaladja a 30 m³-t

3. Ásványipar

3.1. Cementklinker előállítása forgókemencékben 500 tonna/nap gyártókapacitás felett, vagy mész előállítása forgókemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett vagy egyéb kemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett

3.2. Azbeszt vagy azbesztartalmú termékek előállítására szolgáló létesítmények

3.3. Üveg, ideértve az üvegszálat is, előállítására szolgáló létesítmények 20 tonna/nap olvadási kapacitás felett

3.4. Ásványi anyagok olvasztására, ideértve az ásványi szálakat is, előállítására szolgáló létesítmények 20 tonna/nap olvadási kapacitás felett

3.5. Kerámiatermékek, különösen tetőcserép, téglá, tűzálló téglá, csempe, kőedények, porcelán égetéses előállítására szolgáló létesítmények 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett, és/vagy ahol a kemence kapacitása meghaladja a 4 m³-t, és a kemencénkénti beágyazási sűrűség meghaladja a 300 kg/m³-t.

4. Vegyipar

Az ebben a részben felsorolt tevékenységi körök vonatkozásában gyártás alatt a 4.1. – 4.6. pontokban felsorolt anyagok vagy anyagcsoportok ipari méretű, vegyi eljárással történő előállítását értjük.

(¹) A 88/609/EGK irányelv meglévő létesítményekre vonatkozó anyagi követelményei 2003. december 31-ig érvényben vannak.

- 4.1. Alapvető szerves vegyi anyagokat gyártó vegyipari létesítmények, mint például:
- egyszerű szénhidrogének (nyílt vagy zárt szénláncú, telített vagy telítetlen, alifás vagy aromás)
 - oxigéntartalmú szénhidrogének, mint például alkoholok, aldehidek, ketonok, karbonsavak, észterek, acetátok, éterek, peroxidok, epoxigyanták
 - kéntartalmú szénhidrogének
 - nitrogéntartalmú szénhidrogének, mint például aminok, amidok, nitrogéntartalmú vegyületek, nitro- vagy nitrátvegyületek, nitrilek, cianátok, izocianátok
 - foszfortartalmú szénhidrogének
 - halogéntartalmú szénhidrogének
 - szerves fémvegyületek
 - alapvető műanyagok (polimerek, szintetikus szálak, cellulózalapú szálak)
 - szintetikus gumik
 - festékek és pigmentek
 - felületaktív anyagok
- 4.2. Alapvető szervesetlen vegyi anyagokat gyártó vegyipari létesítmények, mint például:
- gázok, mint például ammónia, klór vagy hidrogén-klorid, fluor vagy hidrogén-fluorid, szén oxidjai, kénvegyületek, nitrogén-oxidok, hidrogén, kén-dioxid, foszgén
 - savak, mint például krómsav, fluorsav, foszforsav, salétromsav, sósav, kénsav, óleum, kénessavak
 - lúgok, mint például ammónium-hidroxid, kálium-hidroxid, nátrium-hidroxid
 - sók, mint például ammónium-klorid, kálium-klorát, kálium-karbonát, nátrium-karbonát, perborát, ezüst-nitrát
 - nemfémek, fém-oxidok vagy más szervesetlen vegyületek, mint például kalcium-karbid, szilícium, szilícium-karbid
- 4.3. Foszfor-, nitrogén- vagy káliumtartalmú (egyszerű vagy összetett) műtrágyát előállító vegyipari létesítmények
- 4.4. Alapvető növény-egészségvédelmi szereket és biocidokat előállító vegyipari létesítmények
- 4.5. Alapvető gyógyszeripari termékeket kémiai vagy biológiai eljárással előállító létesítmények
- 4.6. Robbanószereket előállító vegyipari létesítmények

5. Hulladékgazdálkodás

A 75/442/EGK irányelv 11. cikkének és a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikkének sérelme nélkül:

- 5.1. Veszélyes hulladékok ártalmatlanítására vagy hasznosítására szolgáló létesítmények, ahogy ezeket a 91/689/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésében található, a veszélyes hulladékokról szóló jegyzék, a 75/442/EGK irányelv II. A. és II. B. mellékletei (R1, R5, R6, R8 és R9 hasznosítási eljárások), valamint a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ meghatározza, 10 tonna/nap kapacitás felett
- 5.2. Települési hulladékot égető művek, ahogy ezeket az új települési hulladék-égető művek által okozott levegőszennyezés megelőzéséről szóló, 1989. június 8-i 89/369/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ és a Tanács a meglévő települési hulladék-égető művek által okozott levegőszennyezés csökkentéséről szóló, 1989. június 21-i 89/429/EGK irányelvével ⁽⁴⁾ meghatározza, 3 tonna/óra kapacitás felett
- 5.3. Nem veszélyes hulladékot ártalmatlanító létesítmények, ahogy ezeket a 75/442/EGK irányelv II. A. melléklete a D8 és D9 címek alatt meghatározza, 50 tonna/nap kapacitás felett
- 5.4. Napi 10 tonnánál többet fogadó, vagy 25 ezer tonnánál nagyobb össz-befogadóképességű hulladéklerakók, kivéve az inert hulladékokat fogadó lerakókat

6. Egyéb iparágak

- 6.1. Ipari üzemek a következők gyártására:
- cellulóz fából vagy egyéb rostanyagból
 - papír és karton 20 tonna/nap gyártási kapacitás felett
- 6.2. Szálak vagy textíliák előkészítésére (mint például mosás, fehérítés, mercerezés) vagy festésére szolgáló üzemek 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett
- 6.3. Nyersbőr és irha cserzésére szolgáló üzemek, ahol a feldolgozási kapacitás meghaladja a napi 12 tonna készterméket

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o., melyet a 94/31/EK irányelv (HL L 168., 1994.7.2., 28. o.) módosított.

⁽²⁾ HL L 194., 1975.7.25., 23. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 163., 1989.6.14., 32. o.

⁽⁴⁾ HL L 203., 1989.7.15., 50. o.

- 6.4. a) Vágóhidak 50 tonna vágott súly/nap kapacitás felett
 - b) Kezelési és feldolgozóüzemek élelmiszer-ipari termékek előállításához a következő anyagokból kiindulva:
 - állati eredetű nyersanyagok (a tej kivételével) 75 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett
 - növényi eredetű nyersanyagok 300 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett (negyedéves átlag alapján)
 - c) Tej kezelése és feldolgozása napi 200 tonna beérkezett tejmennyiség felett (éves átlag)
 - 6.5. Állati tetemeket és hulladékokat ártalmatlanító vagy újrafeldolgozó létesítmények 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett
 - 6.6. Baromfi vagy sertés intenzív tenyésztésére szolgáló létesítmények több mint:
 - a) 40 000 férőhellyel baromfi számára,
 - b) 2 000 férőhellyel (30 kg feletti) hízósertés számára, vagy
 - c) 750 férőhellyel tenyészkoza számára
 - 6.7. Anyagok, tárgyak vagy termékek felületének kezelésére szerves oldószereket használó létesítmények, különösen olyanok, ahol felületmegmunkálást, nyomdai mintázást, bevonatkészítést, zsirtalanítást, vízállóvá tételt, fényezést, festést, tisztítást vagy impregnálást végeznek, és ahol az oldószer-felhasználás a 150 kg/óra feletti, vagy éves szinten a 200 tonnát meghaladja
 - 6.8. Szenet (jól kiégetett szén) vagy elektrografitot égetéssel vagy grafitizálással előállító létesítmények
-

II. MELLÉKLET

A 18. CIKK (2) BEKEZDÉSÉBEN ÉS A 20. CIKKBEN EMLÍTETT IRÁNYELVEK JEGYZÉKE

1. 87/217/EGK irányelv az azbeszt által okozott környezetszennyezés megelőzéséről és csökkentéséről
 2. 82/176/EGK irányelv a klór-alkáli elektrolízis iparágából származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
 3. 83/513/EGK irányelv a kadmiumkibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
 4. 84/156/EGK irányelv a klór-alkáli elektrolízis iparágán kívüli ágazatokból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
 5. 84/491/EGK irányelv a hexaklór-ciklohexán-kibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
 6. 86/280/EGK irányelv a 76/464/EGK irányelv mellékletének 1. listájában szereplő egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről, később módosította: a 88/347/EGK, és a 86/280/EGK irányelv II. mellékletének módosításáról szóló 90/415/EGK irányelv
 7. 89/369/EGK irányelv az új településhulladék-égető művek által okozott levegőszennyezés megelőzéséről
 8. 89/429/EGK irányelv a meglévő településhulladék-égető művek által okozott levegőszennyezés csökkentéséről
 9. 94/67/EK irányelv a veszélyes hulladékok égetéséről
 10. 92/112/EGK irányelv a titán-dioxid-ipar hulladékai által okozott szennyezés csökkentésére és lehetséges megszüntetésére kidolgozott programok közelítését szolgáló eljárásokról
 11. a legutóbb a 94/66/EK irányelvvel módosított 88/609/EGK irányelv a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról
 12. 76/464/EGK irányelv a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről
 13. a 91/156/EGK irányelvvel módosított 75/442/EGK irányelv a hulladékokról
 14. 75/439/EGK irányelv a hulladékolajok ártalmatlanításáról
 15. 91/689/EGK irányelv a veszélyes hulladékokról
-

III. MELLÉKLET

A FŐBB SZENNYEZŐ ANYAGOK NEM KIMERÍTŐ JEGYZÉKE, MELYET FIGYELEMBE KELL VENNI, AMENNYIBEN A KIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉKEK MEGÁLLAPÍTÁSOKOR JELENTŐSÉGGEL BÍRNAK**LEVEGŐ**

1. Kén-oxidok és egyéb kénvegyületek
2. Nitrogén-oxidok és egyéb nitrogénvegyületek
3. Szén-monoxidok
4. Illékony szerves vegyületek
5. Fémek és fémvegyületek
6. Por
7. Azbeszt (lebegő részecskék, szálak)
8. Klór és klórvegyületek
9. Fluor és fluorvegyületek
10. Arzén és arzénvegyületek
11. Cianidok
12. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy a levegő közvetítésével mutagén- vagy karcinogéntulajdonságaik vannak, vagy hatással lehetnek a reprodukcióra
13. Poliklórozott dibenzo-dioxinok és poliklórozott dibenzo-furánok

VÍZ

1. Szerves halogénvegyületek és anyagok, amelyek a vízi környezetben ilyen vegyületeket alkothatnak
 2. Szerves foszforvegyületek
 3. Szerves ónvegyületek
 4. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy a vízi környezet közvetítésével mutagén- vagy karcinogéntulajdonságaik vannak, vagy hatással lehetnek a reprodukcióra
 5. Le nem bomló szénhidrogének és le nem bomló, biológiailag felhalmozódó szerves mérgező anyagok
 6. Cianidok
 7. Fémek és fémvegyületek
 8. Arzén és arzénvegyületek
 9. Biocidok és növény-egészségügyi anyagok
 10. Lebegő por
 11. Eutrofizációt okozó anyagok (különösen nitrátok és foszfátok)
 12. Az oxigénegyensúlyra kedvezőtlenül ható anyagok (amelyeket a BOI, KOI segítségével mérni lehet).
-

IV. MELLÉKLET

A 2. cikk 11. pontjában meghatározott elérhető legjobb technika meghatározásánál figyelembe veendő szempontok, általánosságban egy intézkedés várható költségei és haszna, valamint az elővigyázatosság és a megelőzés elve, míg egyedi esetekben:

1. hulladékszegény technológiák alkalmazása;
 2. kevésbé veszélyes anyagok használata;
 3. a folyamatban használt és termelt anyagok, valamint adott esetben a hulladék hasznosítása és újrafeldolgozása;
 4. összehasonlítható folyamatok, berendezések és üzemeltetési módszerek, amelyeket ipari méretekben sikeresen kipróbáltak;
 5. műszaki fejlődés és változások a tudományos ismeretekben és felfogásban;
 6. a vonatkozó kibocsátások természete, hatásai és mennyisége;
 7. az új vagy meglévő létesítmények üzembe helyezési időpontjai;
 8. az elérhető legjobb technika bevezetéséhez szükséges idő;
 9. a folyamatban használt nyersanyagok felhasználása és azok jellemzője (beleértve a vizet is), valamint az energiahatékonyság;
 10. a kibocsátások környezetre gyakorolt összes hatása és kockázata megelőzésének és minimumra csökkentésének szükségessége;
 11. a balesetek megelőzésének szükségessége és azok környezetre gyakorolt következményeinek csökkentése;
 12. a Bizottság által a 16. cikk (2) bekezdésének megfelelően vagy nemzetközi szervezetek által kiadott információk.
-